

GŁOS BATORAKÓW

*„Z wiary waszej - wola wasza
Z woli waszej - czyn wasz będzie!”*

(Zygmunt Krasiński: 97 Psalm Nadziei)

2011

STOWARZYSZENIE
WYCHOWANKÓW GIMNAZJUM I LICEUM im. STEFANA BATOROEGO
WARSZAWA

GŁOS BATORAKÓW 2011

Wydawca: Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum
im. Stefana Batorego w Warszawie, ul. Myśliwiecka 6

ISSN 1429-95-77

Tablica Batoraków Kawalerów Orderu Wojennego Wirtuti Militari

Tablicę odstonili m.in. dyrektor Barbara Kordas i kol. Antoni Bieniaszewski (mat. 1938)

Poczty sztandarowe przybyłe na uroczystość

Tablicę poświęcił ks. Marek Rymuza

Złożenie kwiatów pod tablicą Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari

ODSŁONIĘCIE TABLICY BATORAKÓW KAWALERÓW ORDERU WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI

30 września br. obchodziliśmy Święto Szkoły, które tak jak w poprzednich latach, związane było z nadzwyczajnym wydarzeniem. Tym razem było to uroczyste odsłonięcie tablicy poświęconej dwudziestu ośmiu Batorakom Kawalerom Orderu Wojennego Virtuti Militari. Odsłonięcie miało bardzo uroczystą oprawę, z asystą wojskową, chociaż nie wzięli w niej udziału zaproszeni najwyżsi przedstawiciele władz państwowych i Warszawy. Jedynie Kardynał Kazimierz Nycz przysłał do Szkoły pismo tłumaczące, z jakiego powodu nie może wziąć udziału w uroczystości. Prowadzącymi uroczystością byli: pani dyrektor Barbara Kordas i kol. Jerzy Antepowicz. Słowo wstępne przed uroczystością wygłosił kol. Jerzy Antepowicz.

Wspomniatł on czasy zaraz po wojnie, kiedy budynek szkolny był zniszczony, ale przychodzili uczniowie tej szkoły i ludzie, którzy walczyli w 1939 r. m.in. Antoni Bieniaszewski, żołnierz 39 roku, jak również uczniowie z doświadczeniami z Powstania Warszawskiego, wszyscy chętni do odbudowywania tego, co dziś widzimy dookoła i wszyscy z nadzieją na budowanie nowej Polski i odbudowywanie historii, historii Batorego, bo przecież ta tablica jest częścią historii i tradycji Batorego. Nie ma żadnej szkoły w Warszawie, ani w całej Polsce takiej tablicy, z taką ilością nazwisk Kawalerów Krzyża Wojennego Virtuti Militari i jesteśmy z tego dumni, zważywszy na krew i życie tych ludzi.

Na początek odegrany został hejnał Szkoły, po którym wprowadzono pocztę sztandarową.

Były to pocztę: Szkoły, Szkolny Harcerski 23 WDH, Środowiska Szarych Szeregów, Środowiska Zgrupowania „Wigry”, Środowiska Batalionu „Parasol” i Miasta Stołecznego Warszawy. Odegrano hymn państwowy, a następnie głos zabrała dyrektor Szkoły pani Barbara Kordas, która powiedziała:

Szanowni Goście, drodzy absolwenci, profesorowie, rodzice i uczniowie Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego! Serdecznie witam Państwa, w dniu Święta Szkoły, w 478. rocznicę urodzin patrona Szkoły króla Stefana Batorego, połączoną z odsłonięciem i poświęceniem tablicy Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Z wielkim uznaniem i czcią witam wśród nas jedyne spośród żyjących bohaterów upamiętnionych na tej tablicy, pana Antoniego Bieniaszewskiego z rocznika maturalnego 1938. Pamięć o bohaterach, którzy wyszli z naszej Szkoły jest wśród nas zawsze żywa i dlatego możemy mieć w szkole kolejny znak świadczący o wyjątkowej, heroicznej służbie Ojczyźnie naszych absolwentów.

Za chwilę dokonamy odsłonięcia tablicy poświęconej dwudziestu ośmiu wychowankom naszej szkoły, Kawalerom Orderu Wojennego Virtuti Militari. Tablica powstała staraniem Dyrekcji Szkoły, Stowarzyszenia Wychowanków i darczyńców w osobach:

pani Danuty Jaroniowej w imieniu jej zmarłego męża Tadeusza Jaronia - absolwenta szkoły z rocznika maturalnego 1951, pana Andrzeja Pawłowskiego - absolwenta szkoły z rocznika maturalnego 1951, państwa Ani i Marka Czeredysów, naszych sąsiadów i założycieli Stowarzyszenia mieszkańców i przyjaciół Kolonia Profesorska, a przede wszystkim pana Tomasza Warmusa, niezawodnego przyjaciela naszej szkoły, którego ojciec Mieczysław Warmus, wybitny naukowiec był maturzystą Batorego w 1936 r.

Dziękuję również panu Zdzisławowi Sadłowskiemu - absolwentowi Batorego z 1951 r., który poświęcił wiele czasu i włożył dużo pracy, abyśmy mogli dzisiaj uczestniczyć w tej uroczystości. Odsłaniana w dniu dzisiejszym tablica odzwierciedla zaledwie cząstkę czynu zbrojnego absolwentów i uczniów Batorego w latach wojny 1939 - 1945.

W wojnie tej zginęło 308 Batoraków, tj. 33% wszystkich uczniów i absolwentów Szkoły z przedwojennych i wojennych roczników, w tym 127 w Powstaniu Warszawskim. O ich postawie świadczy fakt nadania 28 Orderów Wojennych Virtuti Militari i 115 Krzyży Walecznych. Nie ma chyba drugiej takiej Szkoły w Warszawie, a może i w Polsce, która dałaby Ojczyźnie tylu bohaterów. Dlatego mamy nadzieję, że również nasza Szkoła doczeka się najwyższego odznaczenia, jakim jest Order Wojenny Virtuti Militari i zostanie udekorowany nim sztandar Szkoły, za dwa lata w 95-tą rocznicę powstania Szkoły.

Następnie głos zabrał kol. Jerzy Antepowicz, który zaprosił do odsłonięcia tablicy delegację honorową w składzie: pani dyrektor Barbara Kordas, kol. Antoni Bieniaszewski, przedstawiciel Mazowieckiego Kuratora Oświaty p. Piotr Królikiewicz i przedstawiciel Środowiska Batalionu „Zośka” p. Tytus Karlikowski.

Po sygnałach trąbki wojskowej, delegacja honorowa dokonała odsłonięcia tablicy, a następnie zostały złożone pod tablicą kwiaty w asyście żołnierzy przez Panią Dyrektora i uczniów, w imieniu Szkoły i przez przedstawiciela Wojska Polskiego, w imieniu Wojska Polskiego.

Kolejnym punktem uroczystości było poświęcenie tablicy, czego dokonał ks. Marek Rymuza. Następnie p. Piotr Królikiewicz odczytał list Mazowieckiego Kuratora Oświaty skierowany do Dyrektora, Grona Pedagogicznego, Uczniów, Absolwentów, Rodziców i Pracowników Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie:

„Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie”. Przywołując słowa Jana Zamoyskiego, wyrażam przekonanie, że wiedza o Orderze Wojennym Virtuti Militari, jego historia i pamięć o żołnierzach odznaczonych tym najstarszym polskim odznaczeniem wojskowym mają olbrzymie znaczenie wychowawcze.

Młodzi ludzie potrzebują i szukają autorytetów. Odwaga, męstwo, patriotyzm to cnoty, które powinny być wiecznie żywe i utrwalane w sercach młodzieży. Niezmierzenie ważne jest więc kultywowanie pamięci o Polakach patriotach, którzy mieli wpływ na bieg historii i walczyli o wolność naszego państwa.

Wyrażam wdzięczność i uznanie dla Szkoły, która wychowała prawdziwych Polaków – patriotów i dzięki której zasługi Kawalerów Orderu Virtuti Militari pozostaną w naszej pamięci.

W dalszej kolejności przemawiał przedstawiciel Batalionu „Zośka”, p. Tytus Karlikowski, również Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari, który powiedział, że też jest Batorakiem. Uczęszczał w czasie okupacji na komplety organizowane przez prof. Mieczyława Czyżykowskiego. Maturę miał zdawać w roku 1944, ale w 1943 r. dostał rozkaz udania się do oddziału leśnego koło Wyszkowa i matury w czasie wojny nie zdawał. Z tego by wynikało, że powinien również być na tej tablicy jako Batorak. Po uroczystości w rozmowie z Jerzym Antepowiczem powiedział, że jeszcze kilka osób jest w podobnej sytuacji. Nie jest wykluczone, że będziemy musieli zrobić suplement do tablicy.

Ostatnim, który zabrał głos był kol. Antoni Bieniaszewski, który powiedział, że pomimo braku formalnego upoważnienia od rodzin kolegów umieszczonych na tablicy, przekazuje wszystkim uczniom obecnych i przyszłych pokoleń i ich rodzicom, że Batoracy byli dobrze wychowani i byli dobrymi obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zakończenie uroczystości przy dźwiękach „Warszawianki” poczty sztandarowe opuściły gmach Szkoły. Pani Dyrektor podziękowała wszystkim za uczestnictwo w uroczystości i zaprosiła gości na poczęstunek.

Oprac. Zdzisław Sadłowski

BATORACY KAWALEROWIE ORDERU WOJENNEGO VIRTUTI MILITARI

*Jednodniówka wydana przez Muzeum Szkolne z okazji
odsłonięcia tablicy upamiętniającej absolwentów-kawalerów VM.
30 września 2011*

GENEZA ORDERU VIRTUTI MILITARI

Order Wojsnyj Wirtuti Militari (Cnocie/męstwem wojennemu) został ustanowiony przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego w roku 1792, po czerwcowej bitwie pod Zieleńcami (bitwę upamiętnia dziś w Warszawie nazwa Alei Zielenieckiej na Pradze). Jako pierwszy odznaczony został dowodzący pod Zieleńcami książę Józef Poniatowski, bratanek króla, zaszczytu dostąpił także Tadeusz Kościuszko. Order miał początkowo kształt owalnego medalu, szybko jednak przybrał znaną dziś postać krzyża równoramiennego. Późniejsze losy Orderu odzwierciedlają dramatyczne dzieje narodu. Był nadawany w Księstwie Warszawskim oraz Królestwie Kongresowym, po Powstaniu Listopadowym faktycznie zlikwidowany, przywrócony w 1919 r., nadawany za obronę granic, wojnę z bolszewikami, także za Powstanie Styczniowe. Wielokrotnie był również przyznawany podczas ostatniej wojny oraz po jej zakończeniu.

STARANIA O NADANIE VIRTUTI MILITARI SZKOLE

Po raz pierwszy o Virtuti Militari dla Szkoły wystąpił jeszcze w latach 40-tych ub. wieku dyrektor Roman Beranek. Nic nie zyskał. Szkoła postrzegana była jako reakcyjna, a działania młodzieży z Batorego jeszcze wzmacniały taki odbiór naszej placówki. Została ona rozwiązana w roku 1952. Większość uczniów i nauczycieli trafiła do X liceum TPD przy ul. Czerniakowskiej. Batoracka świadomość nadal w nich trwała, ale nie był to czas, w którym można by podejmować dalsze próby uzyskania odznaczenia. Powrót na Myśliwiecką i reaktywacja Batorego nic w tym względzie nie zmieniły. Dopiero w roku 1993, w roku jubileuszu 75-lecia Szkoły oraz związanego z nim Zjazdu Absolwentów, Stowarzyszenie Wychowanków na nowo podjęło próby uzyskania odznaczenia dla Batorego. Uzasadnienie merytoryczne spotykało się ze zrozumieniem i było popierane przez właściwe instytucje. Batory mógł być uznany za jednostkę walczącą, a jego nauczyciele i uczniowie włożyli ogromny wkład w polski czyn zbrojny w okresie II wojny światowej. Jednak z powodów formalnych Kancelaria Prezydenta odmówiła prośbie Stowarzyszenia. Jego członkowie jeszcze raz, w roku 2003, podjęli próbę uzyskania Virtuti Militari dla Szkoły. I tym razem bez powodzenia.

Dlatego inicjatywa odsłonięcia tablicy upamiętniającej batoraków - kawalerów tego szaczonego odznaczenia jest czymś bardzo ważnym dla całej naszej społeczności - i dla absolwentów, i dla uczniów oraz nauczycieli. Za każdym nazwiskiem kryje się przecież jakaś niesamowita historia wojennej cnoty i męstwa.

BIOGRAMY

Antoni Bieniaszewski (1919 -)

Antoni Bieniaszewski urodził się w osadzie górniczej na Syberii. Gdy miał dwa lata wraz z rodzicami przyjechał do Polski i mieszkał w Warszawie. Maturę w Batorym zdał w roku 1938. Studiował na Politechnice Warszawskiej. Naukę kontynuował podczas okupacji w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn. Był podchorążym artylerii, we wrześniu 1939 brał udział w obronie Warszawy. W brawurowy sposób uciekł z niewoli niemieckiej i natychmiast zaangażował się w konspirację - najpierw w Tajnej Organizacji Wojskowej, a po jej scaleniu z AK Kedywie Okręgu warszawskiego (dowódca plutonu). W Powstaniu brał udział w walkach w Śródmieściu Północ - okolice Pl. Napoleona, Al. Jerozolimskie. Był ranny. Po upadku Powstania był w oddziałach ostonowych do wyjścia ostatnich powstańców z miasta. Trafił do obozów jenieckich, a po wyzwoleniu przebywał do 1946 roku na Zachodzie. Potem wrócił do Polski i pracował w zawodzie jako energetyk. Związany ze szkołą wielokrotnie brał udział w batorackich uroczystościach.

Maciej Bittner (1923 - 1944)

Sławomir Maciej Bittner urodził się w Warszawie. Mieszkał we Lwowie, w Batorym uczył się od roku 1939. Był członkiem Pomarańczarni. Maturę zdał w konspiracji, w roku 1941. Był członkiem Wachlarza, a po powrocie ze Wschodu służył w Kedywie. Był członkiem warszawskich Grup Szturmowych, z tej racji uczestniczył w wielu akcjach dywersyjnych. Dowodził sekcją Sten I w Akcji pod Arsenalem. W ciągu 1943 roku walczył w Celestynowie, pod Czarnocinem oraz w Wilanowie. Uzyskał też stopień podharcmistrza. Został aresztowany 18 lutego 1944 roku i osadzony na Pawiaku. Najprawdopo-

dobniej rozstrzelany w ruinach getta 28 lutego. Na jego cześć I kompania batalionu „Zośka”, którą wcześniej dowodził, nosiła kryptonim „Maciek”. Oprócz *Virtuti Militari* trzykrotnie otrzymał Krzyż Walecznych.

Andrzej Bogusławski (1919 - 2006)

Andrzej Bogusławski był synem Antoniego Bogusławskiego weterana I wojny światowej i wojny 1920 roku, uczestnika II wojny światowej, kawalera *Virtuti Militari*. Andrzej Bogusławski ukończył szkołę w 1937 r. Należał do Pomarańczarni. Służył w 1939 r., był internowany na Litwie. Przez Szwecję i Norwegię dostał się do Wielkiej Brytanii. Skończył kurs przygotowawczy i jako cichociemny został zrzucony do Polski. Służył w Okręgu lubelskim AK w charakterze instruktora broni pancernej (stąd pseudonim „Pancerz”). Po wojnie ukończył SGH, pracował w Polskim Radio, w końcu wyemigrował do Francji, gdzie nawiązał współpracę z wieloma polskimi czasopismami. Zmarł we Francji i jest pochowany na cmentarzu Montmorency, gdzie wcześniej spoczęło wielu wybitnych Polaków.

Zygmunt Brzosko (1923 - 1944)

Zygmunt Brzosko ukończył Batorego na tajnych kompletach w roku 1941. Jego wychowawcą był prof. Stanisław Młodożeniec. Do tej samej klasy uczęszczał inny kawaler VM Mieczysław Zieleniewski. Zygmunt był dowódcą drużyny plutonu Sad, kompanii Rudy w batalionie Zośka. Brał udział w walkach na Woli i Muranowie. Poległ 12 sierpnia na ul. Stawki. *Virtuti Militari* otrzymał pośmiertnie „za wyjątkową odwagę osobistą wykazaną w walkach”.

Maciej Aleksy Dawidowski (1920 - 1943)

Maciej Aleksy Dawidowski urodził się w Drohobyczu. Tak jak Rudy i Zośka uczęszczał do Batorego w latach 1931-1939. Był harcerzem 23 WDH. W okresie okupacji należał początkowo do organizacji Polska Ludowa Akcja Niepodległościowa. Później pracował w komórce więziennej utrzymującej kontakt z osadzonymi na Pawiaku i przy ul. Daniłowiczowskiej. Należał do Wojennej Pomarańczarni i Szarych Szeregów. Miał wybitne osiągnięcia w akcji Małego Sabotażu „Wawer”. Za zdjęcie niemieckojęzycznej tablicy z pomnika Kopernika otrzymał pseudonim „Kopernicki”. Ukończył także kurs podharcmistrzowski i rozpoczął kurs podchorążych piechoty. Jednocześnie studiował w konspiracji, pracował i musiał się ukrywać (także poza Warszawą). To on namalował kotwice Polski Walczącej na cokołach stojących obecnie, na dziedzińcu Szkoły. W warszawskich Grupach Szturmowych był dowódcą 1 drużyny hufca „Południe”, na którego czele stał Jan Bytnar „Rudy”. Uczestniczył w Akcji pod Arsenalem jako dowódca sekcji granaty. Podczas odwrotu, pomimo odniesionych ciężkich ran dwa razy ratował kolegów rzucając granaty. Zmarł po ciężkiej operacji w Szpitalu Dzieciątka Jezus 30 marca 1943 r., tego samego dnia co Jan Bytnar. Początkowo pochowany był na Powązkach cywilnych, po wojnie złożony został do grobu „Rudego”. 2 pluton kompanii „Rudy” batalionu „Zośka” nosił imię Alek.

Marek Gadomski (1922 - ?)

Marek Gadomski uczył się w Batorym w okresie okupacji. Zdał maturę w roku 1942. Jego klasowymi kolegami byli Zygmunt Brzosko (patrz wyżej) i Mieczysław Zieleniewski (patrz niżej). Podobnie jak ten ostatni był kurierem Oddziału V KG AK na kierun-

ku wschodnim. Odbył bardzo wiele krótszych i dłuższych podróży przewożąc pieniądze i broń dla podziemia. W Powstaniu Warszawskim walczył w batalionie Czata 49. Uczestniczył w desancie kanałowym na Plac Bankowy i został wówczas poważnie ranny w rękę, co skutkowało późniejszym niedowładem palców. Po wojnie ukończył architekturę na Politechnice Warszawskiej, pracował na uczelni oraz w biurach projektowych.

Tadeusz Gorazdowski (1907 - 1968)

Tadeusz Gorazdowski urodził się w południowej Rosji, w Sartanie. W czasie nauki w Gimnazjum Batorego zgłosił się na ochotnika do walki z bolszewikami w bitwie warszawskiej. Przeszedł wstępne szkolenie, ale wobec przesilenia na froncie, udziału bezpośredniego w walkach nie wziął. Maturę zdał w 1926 r.. Był także absolwentem Oficerskiej Szkoły Marynarki Wojennej. Jeszcze przed wojną służył w polskiej flocie i odbywał specjalistyczne kursy. W 1939 r., tuż przed wybuchem wojny, jako zastępca kapitana ORP Błyskawica opuścił Polskę. Służył w Wielkiej Brytanii na różnych jednostkach (m.in. ORP Krakowiak), by ostatecznie objąć dowództwo niszczyciela ORP Piorun. Brał udział w walkach morskich, z których najważniejszą była bitwa pod Ushant (na Kanale La Manche) w czerwcu 1944 r. Po wojnie pływał na różnych morzach, ostatecznie osiedlił się na Wyspie Księcia Edwarda w Kanadzie i pływał na lodołamaczach.

Józef Handelsman (1914 - 1992)

Józef Handelsman ukończył Batorego w roku 1932. Był synem wybitnego historyka prof. Marcelego Handelsmana. W swoich wspomnieniach napisał, że przez osiem lat nauki w szkole, nie spotkała go żadna przykrość związana z pochodzeniem. Był polskim patriotą. Walczył we wrześniu 1939 r., a następnie w polskich jednostkach we Francji, później w Szkocji. Przeszedł szlak bojowy jako porucznik I Dywizji Pancernej gen. Maczka. Odnznaczony VM i Krzyżem Walecznych. Był po wojnie dyrektorem Biblioteki Polskiej w Paryżu i inżynierem paryskiego metra.

Autor E. Kujawski

Zbigniew Iskrzyński (1919 - 1944)

Zbigniew Iskrzyński urodził się w Krakowie. W Batorym należał do Pomarańczarni. Ukończył liceum przyrodnicze w roku 1939. Jego wychowawcą był chemik Władysław Lewicki. W czasie wojny trafił do 1. Dywizji Pancernej gen. Stanisława Maczka. Służył w randze podporucznika. Zginął 20.08.1944 r. w bitwie pod Falaise, na wzgórzu nazwanym przez Polaków Maczugą. Jest pochowany na Polskim Cmentarzu Wojennym w Langannerie.

Karol Iwanicki (1915 -?)

W okresie szkolnym używał nazwiska Iwanicki, potem zmienił na Bogdan. Ukończył Batorego w roku 1933, studiował w SGH, gdzie uzyskał dyplom sześć lat później. Pracował w polskiej ambasadzie w Argentynie. Walczył w obronie Polski w 1939 roku. Przez góry przedostał się na Węgry, a potem na Bliski Wschód. Trafił do Brygady Strzelców Karpackich i walczył pod Tobrukiem. Następnie przeniósł się do Wielkiej Brytanii, gdzie odbył szkolenie nawigatorów. Latał w Dywizjonie Bombowym 300, a potem w komando transportowym. Po wojnie mieszkał w Argentynie, a potem w Kanadzie. Budował tam elektrownie.

Jan Witold Karcz (1923 -?)

Jan Witold Karcz był synem gen. Jana Karczka, który dowodził Mazowiecką Brygadą Kawalerii w czasie obrony Mławy, w 1939 r. Jan junior uczył się w Batorym, ale po opuszczeniu kraju, maturę zdał w Szkocji (1940). Dotarł tam przez Litwę i Francję, gdzie ukończył SP Artylerii w Coetquidan. Służył w 1. Dywizji Pancernej gen. Maczka jako dowódca plutonu dział przeciwpancernych, a potem jako adiutant pułku. Wyróżnił się szczególnie w bitwie pod Falaise, w której zginął Zbigniew Iskryński (patrz wyżej). To właśnie jego oddział domknął kocioł, w którym znalazły się siły niemieckie. Ukończył studia handlowe w Londynie. W latach 50. przeniósł się do Stanów Zjednoczonych. Wykładał tam ekonomię, był przez 20 lat doradcą przy Radzie Gubernatorów Banku USA. Dużo pisał i tłumaczył.

Tomasz Kępiński (1919 -?)

Tomasz Kępiński ukończył Batorego w roku 1938. Jego wychowawcami byli Zygmunt Kukawski i Józef Targowski. W czasie wojny konspiracyjnie studiował ekonomię w SGH. W Powstaniu Warszawskim był dowódcą plutonu w 1. pułku szwoleżerów AK. Walczył na Mokotowie. Po okresie niewoli w Niemczech trafił do I. Dywizji Pancernej gen. Maczka i wziął udział w okupacji Niemiec. W roku 1949 uzyskał dyplom London School of Foreign Trade and Port Administration. Pracował w biurze podróży, potem przeniósł się do Stanów Zjednoczonych (San Diego) i tam pracował w zawodzie.

Ryszard Łukaszewicz (1925 - 1987)

Ryszard Łukaszewicz uczęszczał do Batorego w okresie wojny. Szkołę ukończył w roku 1943. Podczas okupacji zaangażował się w konspirację - Wojskowa Służba Ochrony Powstania. W Powstaniu Warszawskim służył na Czerniakowie w Zgrupowaniu „Kryśka”. Wraz z berlingowcami ewakuował się na Pragę. Po powrocie do Warszawy w roku 1945 wraz z matką został aresztowany. Trafił na Syberię, wrócił do kraju po dwóch latach. Ukończył studia na Politechnice Warszawskiej (1954) i pracował w Instytucie Maszyn Matematycznych.

Andrzej Miszewski (1912 -?)

Andrzej Miszewski ukończył Batorego w roku 1931. Chodził do jednej klasy z Witoldem Lutostawskim. Walczył w obronie Polski jako lotnik. Przedostał się do Rumunii, Francji, a po jej upadku do Wielkiej Brytanii. Latał w polskim dywizjonie bombowym 300 i w angielskim dywizjonie 138 do zadań specjalnych (m.in. misje z cichociemnymi). Oprócz VM czterokrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych. Po wojnie wrócił do kraju, ale ostatecznie na początku lat 60. wyemigrował do RPA.

Jan Maciej Miszewski (1914 -?)

Jan Maciej Miszewski uczył się w Batorym w latach 1925 - 29, maturę zdał jednak w gimnazjum im. Władysława IV. Podobnie jak brat służył w lotnictwie, a po klęsce wrześniowej przez Rumunię trafił na zachód. Tak jak Andrzej był lotnikiem dywizjonu 300. Ukończył też studia architektoniczne w Liverpoolu. Po wojnie wyjechał do RPA i został tam znanym architektem (był nawet prezesem Stowarzyszenia Architektów tego kraju). Według jego projektu został wybudowany gmach opery w Kapsztadzie.

Stanisław Ostrowski (1918 - 1944)

Stanisław Ostrowski urodził się w Warszawie. Batorego ukończył w roku 1937. Był zawodowym oficerem artylerii. Po kampanii wrześniowej, w której brał udział, dotarł do Francji, a następnie do Wielkiej Brytanii. Był kapitanem w 1. Dywizji Pancernej gen. Maczka. Zmarł na skutek ran odniesionych w bitwie pod Bayeux. Jest tam pochowany na brytyjskim cmentarzu wojennym.

Jan Rodowicz (1923 - 1949)

Jan Rodowicz był siostrzeńcem generała Bortnowskiego dowodzącego Armią Pomorze w 1939 r. Maturę w Batorym zdał w konspiracji, w roku 1943. Był harcerzem Pomarańczami. Ukończył podchorążówkę, służył w Grupach Szturmowych Szarych Szelegów. Brał udział i odznaczył się wielką odwagą w wielu akcjach dywersyjnych. Do najważniejszych należą: Akcja pod Arsenalem, w Celestynowie i Sieczkach. W czasie Powstania Warszawskiego był zastępcą dowódcy plutonu "Felek", kompanii Rudy, batalionu „Zośka”. Za walki na Woli i Muranowie otrzymał VM. Był dwukrotnie ranny (w sierpniu i wrześniu). Udało się go przewieźć przez Wisłę na brzeg praski, dlatego uniknął niewoli niemieckiej. Po wojnie zgodnie z wezwaniem dowódcy Zgrupowania Radość, Jana Mazurkiewicza ujawnił się. Podjął studia elektryczne na Politechnice Warszawskiej, potem zmienił kierunek na architekturę. Był bardzo zaangażowany w eks-humacje kolegów z „Zośki” i chowanie ich na Wojskowych Powązkach. Zbierał też dokumenty i wspomnienia dotyczące macierzystego batalionu. Został aresztowany przez UB w wigilię 1948 roku! Dwa tygodnie później, 7 stycznia 1949 r. zginął w gmachu Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego przy Koszykowej. Okoliczności jego śmierci do dziś nie zostały w pełni wyjaśnione.

Mieczysław Stachiewicz (1917-?)

Mieczysław Stachiewicz urodził się w Warszawie. Uczył się w Batorym w latach 1927-31. Następnie przeniósł się do Korpusu Kadetów we Lwowie. Tam uzyskał maturę w roku 1937 i został wcielony do wojska. Początkowo w piechocie, od roku 1938 w lotnictwie. Przed wojną zdążył zaliczyć pierwszy rok architektury na Politechnice Warszawskiej. Walczył w kampanii wrześniowej, był internowany w obozie jenieckim na terenie Rumunii, zdołał jednak uciec i trafił ostatecznie do Francji, potem do Wielkiej Brytanii. Przeszedł przeszkolenie na bombowcach i od roku 1942 latał w misjach bojowych w 30. I dywizjonie bombowym im. „Ziemi Pomorskiej”. Otrzymał później urlop i mógł podjąć studia architektoniczne. Pracował w zawodzie aż do emerytury. Udzielał się społecznie, był m.in. prezesem Instytutu Józefa Piłsudskiego w Londynie.

Jan Spaczyński (1925 - 2011)

Jan Spaczyński zdał maturę na tajnych kompletach w Batorym, w roku 1943. Był porucznikiem AK, uczestniczył w Powstaniu Warszawskim jako dowódca Oddziału Szturmowego 21 kompanii Zgrupowania „Kryśka”. Został odznaczony VM i dwukrotnie Krzyżem Walecznych. Wykładał architekturę, pracował w Maroku. Na początku lat 70. wyjechał z żoną do Kanady. Został pochowany w Krakowie na Cmentarzu Rakowickim.

Autor E. Kujawski

Olgierd Staniszkis (1910 - 2006)

Olgierd Staniszkis urodził się w roku 1910. Był bratem Witolda i Jerzego również absolwentów Batorego. Maturę zdał w roku 1929. Z wykształcenia był zootechnikiem. W 1939 roku służył w 3. pułku szwoleżerów pod rozkazami gen. Kleeberga (podobnie jak jego młodszy brat Jerzy). Był dwukrotnie ranny. Uzyskał VM i dwa razy Krzyż Walecznych. Wojnę spędził w oflagu, w Woldenbergu. W okresie powojennym pracował w przemyśle wełnianym oraz w Instytucie Zootechnicznym.

Tadeusz Tatko (1926 - 2005)

Tadeusz Tatko uczył się do Batorego na tajne komplety. Maturę zdał już w warunkach pokojowych, w roku 1945. Podczas nauki zaangażował się w konspirację. Należał do Szarych Szeregów. W Powstaniu Warszawskim służył w batalionie „Parasol”. Był trzykrotnie ranny. Po wojnie ukończył Politechnikę Warszawską. Specjalizował się w budownictwie sanitarnym. Projektował w kraju i za granicą. Działal aktywnie w środowiskach kombatanckich.

Jerzy Tumaniszwili (1916 - 2010)

Jerzy Tumaniszwili pochodził z książęcej rodziny gruzińskiej, która po opanowaniu Gruzji przez bolszewików znalazła schronienie u krewnych w Polsce. Uczęszczał do Gimnazjum Batorego, choć po przeprowadzce ukończył inną szkołę. W połowie lat 30. wstąpił do Marynarki Wojennej. Służył na ORP Burza. Potem zetknął się z Tadeuszem Gorazdowskim, pod którym służył na różnych jednostkach (ORP Huragan, ORP Krakowiak, czy ORP Piorun). W czasie walk na Kanale La Manche został ranny. Jeszcze w czasie wojny uzyskał awans na stopień kapitana. Pisywał do polskich czasopism wojskowych. Po wojnie pozostał na emigracji. Zmarł na Florydzie.

Jan Wojtowicz (1915 - 1992)

Podporucznik czasu wojny. Urodził się w Warszawie. Maturę w Batorym zdał w roku 1933. Z wykształcenia był chemikiem. W czasie Powstania Warszawskiego służył w kompanii Agatona batalionu „Pięść”, później w patrolu łącznikowym dowódcy Grupy Północ. 8 września został zastępcą dowódcy oddziału osłonowego Kwatery Głównej KG AK. Po kapitulacji znalazł się w obozie jenieckim jako oficer ordynansowy Szeffa Sztabu KG AK gen. Tadeusza Pełczyńskiego. Po wyzwoleniu przebywał we Francji i Wielkiej Brytanii. Po powrocie pracował na Wydziale Chemii Politechniki Warszawskiej. W 1970 r. wyemigrował do Kanady, gdzie wykładał na Uniwersytecie w Ottawie. Wirtuti Militari uzyskał za wyjątkową odwagę wykazaną podczas „nawiązywania łączności z oddziałami Kampinosu i przenoszenia broni dla Grupy „Północ”.

Andrzej Wyczański (1924 - 2008)

Andrzej Wyczański urodził się w Warszawie. Szkołę ukończył w roku 1942 (w znakomitym roczniku wśród takich ludzi jak Andrzej Ciecchanowiecki, Jerzy Pele, Klemens Szaniawski, czy Andrzej Łapicki). Był żołnierzem AK, w czasie Powstania Warszawskiego walczył na Sadybie i Czerniakowie. Otrzymał order Wirtuti Militari. Po wojnie ukończył studia historyczne na UJ, szybko przeniósł się na Uniwersytet Warszawski. Był także pracownikiem PAN. Specjalizował się w historii społeczno-gospodarczej Polski w epoce nowożytnej. W swej dziedzinie był niezwykle kompetentny, a jego badania przyczyniły

ły tezmom historii opartej na teoriach marksistowskich. Klasycznymi dziełami profesora Wyczańskiego są takie książki jak „Polska Rzeczą Pospolitą szlachecką”, czy „Polska w Europie XVI stulecia”. W czasie pobytu w Warszawie, od przełomu lat 40. i 50. pracował też w Bibliotece Narodowej tworząc tam pracownię mikrofilmów. Od połowy lat 70. wykładał w Białymstoku. Był tytanem pracy. Pod jego kierunkiem zostało napisanych około 100 prac magisterskich i 15 rozpraw doktorskich.

Stefan Wysocki (1920 - 1988)

Stefan Wysocki zdał maturę w Liceum Batorego w roku 1938. Był synem prof. Wysockiego, wybitnego nauczyciela muzyki i śpiewu w okresie międzywojennym, w Batorem. Jako uczeń występował w szkolnej drużynie hokejowej. We wrześniu 1939 r. walczył jako podchorąży w 18. pułku Artylerii Lekkiej w Ostrowi Mazowieckiej. Odnosił sukcesy. Został ciężko ranny. Był inwalidą wojennym odznaczonym VM. Po wojnie został wybitnym dziennikarzem muzycznym i sportowym. Popularyzował muzykę, napisał książkę o konkursach chopinowskich, a także siedemnaście podręczników żeglarskich! Był też znany jako spiker Polskiego Radia.

Autor E. Kujawski

Tadeusz Zawadzki (1921 - 1943)

Tadeusz Zawadzki uczęszczał do Batorego w latach 1931-1939. Tuż przed wybuchem wojny ukończył liceum matematyczno-przyrodnicze. Od samego początku włączył się w konspirację oraz tworzenie struktur podziemnej Pomarańczami, której był członkiem jeszcze przed wojną. Na przełomie lat 1939/40 działał w Polskiej Ludowej Akcji Niepodległościowej, po jej rozbitciu utrzymywał łączność pomiędzy Pawiakiem i światem zewnętrznym, wreszcie związał się z Szarymi Szeregami. Stał na czele Wojennej Pomarańczarni jako Lech Pomarańczowy. Dowodził hufcem Mokotów Górny. Ze względu na sukcesy w akcji Małego Sabotażu „Wawer” uzyskał pseudonim „Kotwicki”. Po ukończeniu podchorążówki został dowódcą hufca Centrum warszawskich Grup Szturmowych. Jednocześnie był zastępcą dowódcy Grup Szturmowych Ryszarda Białousa „Jerzego”. Zośka był pomysłodawcą i motorem Akcji pod Arsenalem. Po śmierci „Rudego” objął po nim dowództwo plutonem SAD. Lista akcji dywersyjnych, w których uczestniczył jest bardzo długa. Był m.in. w Celestynowie i pod Czarnocinem. Latem 1943 przypadkowo aresztowany i więziony w Gęsiówce. Po uwolnieniu i ukończeniu kursu otrzymał stopień harcmistrza. Poległ 5 dni później, 20 sierpnia w akcji pod Sieczychami. Spoczął na Powązkach obok „Rudego” i „Alka”. 1 września 1943 r. jego pseudonimem został nazwany batalion harcerski złożony z członków warszawskich GS-ów.

Mieczysław Zieleniewski (1923 - 1943)

Mieczysław Zieleniewski był klasowym kolegą Zygmunta Brzosko, również odznaczonego VM. Maturę zdał na tajnych kompletach w roku 1941. Po przejściu specjalistycznego szkolenia, w latach 1942-43 służył jako kurier V Oddziału KG AK na kierunku wschodnim. Początkowo obsługiwał kierunek lwowski, potem jeździł w białostockie. Zginął 4 (wg innych relacji 12) października 1943 r. niedaleko wsi Ugniewo za Ostrowią Mazowiecką przy próbie przejścia granicy. Prowadzony przez Zieleniewskiego cichociemny Alfred Paczkowski szczęśliwie zdołał zbiec. Mieczysław Zieleniewski uzyskał VM pośmiertnie.

Jerzy Zieliński (1917 - 1972)

W okresie nauki w Batorym Jerzy Zieliński należał do Pomarańczarni, angażował się też jako redaktor gazetki „To i owo”. Po maturze w roku 1936 podjął studia w Poznaniu. W 1939 r. służył w 3. pułku szwoleżerów i brał udział w bitwie pod Kockiem. Zbiegł z obozu jenieckiego. W czasie okupacji działał w Szarych Szeregach i studiował na tajnym Uniwersytecie Ziemi Zachodnich. Uzyskał wykształcenie ekonomiczne. Brał udział w Powstaniu Warszawskim. Po wojnie zaś pracował w przemyśle (m.in. Zakłady Cegielskiego).

ZESTAWIENIE

Batoracy odznaczeni Virtuti Militari	
1. Polegli w czasie wojny	7
2. Uczestnicy wojny obronnej 1939 r.	11
3. Uczestnicy konspiracji	16
4. Uczestnicy Akcji pod Arsenalem	4
5. Uczestnicy Powstania Warszawskiego	11
6. PSZ na Zachodzie	11
w tym:	
– lotnicy	4
– marynarze	2
– pancerniacy	4
– cichociemni	1
7. Zamordowani po wojnie przez UB	1

Biogramy i zestawienie przygotował Marcin Miros

ŚWIĘTO SZKOŁY

TRADYCJA Z NOWOCZESNOŚCIĄ TO PRZYSZŁOŚĆ BATOREGO

Jak co roku koniec września oznacza dla uczniów pierwszych klas Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego wielkie przeżycie, którym jest symboliczne dołączenie do szkolnej społeczności. Uczniowskie ślubowanie, odbywające się w auli podczas Święta Szkoły to symboliczne zespolenie młodego z tym starszym i doświadczonym. To właśnie wtedy młodzi Batoracy konfrontowani są z wieloletnią tradycją szkoły. Mają okazję spotkać swoich starszych kolegów, posłuchać opowieści o swoich wielkich poprzednikach. My, absolwenci, mamy natomiast okazję przypomnieć sobie ten dzień, kiedy staliśmy na ich miejscu wypowiadając wiążące na całe życie słowa batorackiej przysięgi. I pozazdrościć młodym, że ta kilkuletnia przygoda dopiero przed nimi.

Święto Szkoły było jednocześnie okazją do poznania nowego składu dyrekcji szkoły. Konkurs na dyrektora wygrała pani Barbara Kordas. W tym roku do dyrektorskiego gro-

na dołączyło dwóch nowych wicedyrektorów, Michał Lis i Maciej Chmielewski. Trzecim wicedyrektorem pozostał Michał Malarski. Barbara Kordas, przez ostatnie lata wicedyrektor szkoły, w swym inauguracyjnym wystąpieniu podkreśliła wpływ szkolnych wartości, tradycji i historii na jej obecnych wychowanków. Zaznaczyła też, że Batory powinien jednak łączyć ją z nowoczesnością, nadążać za obecnym trudnym, postmodernistycznym światem. Jest to bardzo cenna i dobrze wroźąca na przyszłość deklaracja. Szkoła nie powinna bowiem żyć jedynie przeszłością, gdyż straci wtedy kontakt ze swoimi wychowankami, do których serc i umysłów ma przecież trafiać.

Po uroczystości złożenia przez uczniów przysięgi, odegraniu batorackiego hymnu i odśpiewaniu Mazurka Dąbrowskiego nastąpiła dalsza część, poświęcona absolwentom i laureatom rozmaitych nagród. W tym roku zgromadzeni uczniowie i absolwenci byli świadkami bardzo cennej inicjatywy. Swoją nagrodę dla najlepszego absolwenta – medyka ufundował prof. Krzysztof Filipiak (matura 1991). Jest to roczne stypendium płatne w ratach dla ucznia, który z najlepszym wynikiem dostał się na Uniwersytet Medyczny. Pierwszym stypendystą został Piotr Gajewski. Z pewnością zmotywuje ono przyszłe pokolenia Batoraków, pragnących zostać lekarzami, do wyłożonej pracy i doskonalenia swojego zasobu wiedzy. Prof. Krzysztof Filipiak należy do tych wybitnych Batoraków, którzy w swojej skromności nie zapominają o szkole i młodszych kolegach. Choć jest bardzo młody, bo urodził się w 1972 r. ma już na swoim koncie liczne osiągnięcia. Jest nauczycielem akademickim i lekarzem, specjalistą w zakresie interny, hipertensjologii i kardiologii. Studia medyczne skończył na warszawskiej Akademii Medycznej w 1997. Już trzy lata później zrobił doktorat, a w 2009 r. uzyskał tytuł profesora. W chwili jego uzyskania był najmłodszym polskim profesorem kardiologii i jednym z najmłodszych profesorów nauk medycznych w Polsce. W tym samym roku odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi za zasługi dla rozwoju nauk medycznych.

Wśród bohaterów tegorocznej uroczystości znaleźli się również absolwenci. Jak co roku, Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego wręczyło pamiątkowe dyplomy maturzystom sprzed półwiecza. Z rąk dyrektora Barbary Kordas i wiceprezesa Stowarzyszenia, Jarosława Szulskiego dyplomy odebrali: Tomasz Ernst, Hanna Głębińska-Golz, Maciej Narkiewicz-Jodko i Antoni Szperlich. Choć tegoroczna reprezentacja maturzystów nie była liczna, godnie reprezentowała swój rocznik. W swoim przemówieniu w imieniu nagrodzonych kolegów, Tomasz Ernst przytoczył słynny cytat autorstwa Pabla Picassa. – To prawda, że współczesna młodzież jest okropna, ale najgorsze jest to, że my już do niej nie należymy – powiedział niegdyś Picasso.

Święto szkoły to również okazja, aby skierować parę słów od Stowarzyszenia do młodych Batoraków zaczynających właśnie naukę w tej jednej z najsztywniejszych polskich szkół. W tym roku prezesa Tomasza Śmiałowskiego zastąpił Jarosław Szulski, nasz ekscentryczny wiceprezes. Za temat tegorocznego wystąpienia obrał zaufanie jako podstawę do budowania pozytywnej relacji chociażby w stosunkach uczniów z pedagogami. – W wyniku kryzysu poziomu ogólnoświatowego zaufania drastycznie spadł – mówił J. Szulski – Zjawisko to ominęło jednak Polskę, My, Polacy, po prostu nigdy nikomu nie ufaliśmy – dodał. Ta gorzka refleksja powinna, zdaniem wiceprezesa Stowarzyszenia, skłonić nas do tego, aby zmienić swoje nastawienie do otaczającego świata. Jego słowa do pierwszoklasistów dotyczyły również odwagi, cechy którą wyróżnili się ich wielcy poprzednicy z Pokolenia Kolumbów. – Odwaga nie polega na braku strachu. Każdy się boi i to jest naturalne. Odwaga to umiejętność przełamania swojego lęku – mówił J. Szulski. Starając się podnieść na duchu młodych, przytłoczonych zapewne bogactwem tradycji i ogro-

mem odpowiedzialności jaka spoczywa na barkach każdego Batoraka, odwołał się do najsłynniejszych absolwentów. – Nie myślcie, że Alek, Rudy i Zośka byli smutni i poważni, z góry przekonani o nieuchronności swoich losów. Nie, to byli weseli, pełni radości życia młodzi ludzie, dokazujący i płatający figle swoim profesorom. Po prostu w pewnym momencie życia potrafili znaleźć w sobie odwagę. Czego również Wam życzę – zakończył swój speech wiceprezes Stowarzyszenia.

Tradycją jest również, że jest to święto kadry nauczycielskiej Batorego. Jak co roku, uczniowie wybierają w anonimowym plebiscycie Nauczyciela Roku. Ten wielki zaszczyt w 2010 r. przypadł historykowi Krzysztofowi Fischerowi. Teraz laury otrzymał jego młodszy kolega, Marcin Miros, niezwykle zasłużony dla szkoły wychowanek Batorego i nauczyciel historii. Najbardziej znanym jego osiągnięciem jest utworzenie Muzeum Szkoły w murach gmachu przy Myśliwieckiej 6. Jako niezwykle zaangażowany w jej życie, Marcin Miros od lat pasjonuje się historią naszej szkoły. W tym roku przygotował specjalną publikację poświęconą Batorakom Kawalerom Orderu Virtuti Militari, z okazji odsłonięcia tablicy ku ich czci (patrz s. 5)

Wraz z Marcinem Mirosiem wyróżniony został nowy wicedyrektor, Maciej Chmielewski, nauczyciel WOS oraz Krystyna Zapędowska, nauczycielka chemii.

Nagrodę w konkursie wiedzy o szkole, organizowanym przez redakcję gazetki szkolnej "Batoraka" otrzymała w tym roku uczennica klasy 1B – Julia Sadowska.

Tegoroczna uroczystość była szczególna, również ze względu na to, że otwiera cykl przygotowań do 95-lecia szkoły. Mamy nadzieję, że nowa dyrekcja doloży wszelkich starań, aby wielkie święto, które odbędzie się już za dwa lata, będzie spektakularne, niesza-blonowe i odpowiednie dla wagi tej rocznicy. To będzie prawdziwy sprawdzian kondycji, w jakiej obecnie znajduje się szkoła.

Relację przygotowała Marzena Zarzycka

CZYM MOŻE SIĘ POCHWALIĆ STOWARZYSZENIE WYCHOWANKÓW GIMNAZJUM I LICEUM IM. STEFANA BATOREGO W WARSZAWIE

W 1989 r. Stowarzyszenie zostało oficjalnie zarejestrowane.

- od 1958 Organizowanie co 5 lat zjazdów absolwentów i opracowywanie ksiąg pamiątkowych ze zjazdów
- 1958 Ufundowanie tablicy Batoraków poległych podczas wojny 1939-1945
- od 1988 Wydawanie "Głosu Batoraków" (raz w roku)
- 1989-1993 Opracowanie i wydanie monografii szkoły "Pochodem idziemy..." (red. Edmund Kujawski – mat. 1940)
- 1991 Ufundowanie pomnika Stefana Batorego znajdującego się na dziedzińcu szkoły. Pomnik odsłonięty w 1933 r. uległ zniszczeniu w czasie wojny
- 1993 Wydanie pierwszego zeszytu biogramów wychowanków z lat 1918-1944 (Stefan Kwiatkowski – mat. 1931, Michał Wiland – mat. 1931)

- 1996 Ufundowanie i wykonanie nagrobka pierwszego dyrektora szkoły Zdzisława Rudzkiego według projektu kol. Zbigniewa Wilmy (mat. 1949)
- 1996 Ufundowanie kurtyny i zasłon do auli
- 1998 Ufundowanie sztandaru szkoły
- 1998 Wydanie suplementu do monografii "Pochodem idziemy..." (red. Czesław Uhma - mat. 1942)
- 1998 Wydanie drugiego zeszytu biogramów wychowanków z lat 1945-1978 (Alicja Strojnowska - mat. 1948, Barbara Rudawska - mat. 1948)
- 1998-2005 Spotkania i dyskusje wychowanków z uczniami klas pierwszych
- 2001 Renowacja tablicy poległych w latach 1939-1945
- 2003 Ufundowanie mosiężnej tablicy z wizerunkiem szkoły i opisem jej powstania
- 2004 Ustawienie na dziedzińcu wewnętrznym dwóch obelisków z namalowanymi na nich przez Alka Dawidowskiego (mat. 1939) kotwicami powstańczymi
- 2005 Renowacja dziedzińca wewnętrznego z całkowitą wymianą chodników, zgodnie z zalecenia Stołecznego Konserwatora Zabytków oraz wykonanie oświetlenia dziedzińca i pomnika Stefana Batorego
- 2005 Remont pomnika Stefana Batorego
- 2006-2007 Zorganizowanie cyklu wykładów dla uczniów prowadzonych przez wybitnych absolwentów
- 2007 Uzyskanie z Unii Europejskiej dotacji w wysokości 15000 zł na wydawnictwa promujące szkołę
- 2008 Wmurowanie odnalezionnej tablicy z pierwszego gmachu szkoły przy ul. Kapucyńskiej
- 2008 Wyeksponowanie rzeźby głowy Stefana Batorego wykonanej i подарowanej przez Andrzeja Pawłowskiego (mat. 1951)
- 2010 Wydanie tomu wspomnień absolwentów z rocznika 1951 („Jesteśmy z Batorego”)
- 2011 Ufundowanie i odsłonięcie tablicy upamiętniającej Batoraków Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari
- 2011 Ufundowanie gabloty do wyeksponowania szabli "Batorówki" i XVI-wiecznego orła, подарowanych przez kol. Edmunda Kujawskiego (mat. 1940)
- 2011 Ufundowanie dwóch ram do portretów Stefana Batorego.

Ponadto Stowarzyszenie funduje coroczną nagrodę im. Ryszarda Pomirońskiego dla najlepszego maturzysty.

Jesteśmy pośrednikami we wszelkiego rodzaju kontaktach absolwentów ze szkołą, a głównie z Muzeum Szkolnym, do którego przekazujemy wszelkie pamiątki związane ze szkołą. Ogromnym darczyńcą tych pamiątek jest kol. Edmund Kujawski (mat. 1940), a kol. Bogdan Bartnikowski (mat. 1951) przekazał za naszym pośrednictwem zbiór swoich książek do biblioteki szkolnej.

Organizujemy również koleżeńskie kolacje z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocnych.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje kol. Zdzisław Sadłowski, animator i realizator wszelkich inicjatyw na rzecz Szkoły.

Oprac. Jadwiga Kawczyńska-Rosochacka

NAGRODZENI MATURZYŚCI ROKU 2011

Decyzją Kapituły Nagród, w składzie: Dyrekcja Szkoły, wychowawcy klas maturalnych, przedstawiciel Rady Rodziców oraz przedstawiciel Stowarzyszenia Wychowanków, przyznano nagrody wyróżniającym się maturzystom.

Nagrodę im. Ryszarda Pomirowskiego otrzymali

- **Adam Malczak** za wybitne osiągnięcia w zakresie działalności społecznej, dwukrotną organizację MUN i UFO, pełnienie funkcji Przewodniczącego Samorządu Szkolnego, reprezentowanie Szkoły na zewnątrz i pełnienie funkcji Przewodniczącego Młodzieżowej Rady Warszawy, bardzo dobre wyniki w nauce (średnia 6,5 w skali 7-stopniowej w klasie IB),
- **Agnieszka Jasińska** – dwukrotna laureatka Olimpiady Biologicznej, laureatka Konkursu Prac Młodych Naukowców Unii Europejskiej.

Nagrodę Juliusza Łukaszewicza otrzymali

- **Paulina Rowińska** – finalistka Olimpiady Geograficznej, celująca ocena z fizyki, bardzo dobre wyniki w nauce (średnia ocen 5,73)
- **Agnieszka Czarny** – finalistka Konkursu Fizycznego Politechniki Warszawskiej (średnia 5,67 w skali 7-stopniowej)

W tym roku przyznano po dwie nagrody im. R. Pomirowskiego i J. Łukaszewicza. W ubiegłym roku nie przyznano tych nagród z powodu braku kandydatów spełniających kryteria. Środki finansowe pozwoliły na przyznanie w tym roku nagród dwóm kandydatom zasługującym na wyróżnienie.

Nagrodę Ewy i Waldemara Dębińskich otrzymał

- **Piotr Gajewski** – finalista Olimpiady Biologicznej (patrz relację ze Święta Szkoły s. 14)

Nagrodę im. Wandy Olszewskiej otrzymały

- **Dagmara Kowalik** – laureatka Olimpiady Języka Francuskiego
- **Aleksandra Weronika Kobylińska** – finalistka Olimpiady Języka Francuskiego (średnia ocen 5,4)

Nagrodę Dyrektora Szkoły otrzymali

- **Jan Maliszewski** – finalista Olimpiady Filozoficznej w 2010 r. i laureat Olimpiady Filozoficznej w 2011 r.
- **Zuzanna Gąsowska** – finalistka Olimpiady Języka Polskiego (średnia ocen 5,4)
- **Adam Czerwiński** – dwukrotny finalista Olimpiady Geograficznej (średnia ocen 4,75)
- **Aleksandra Weronika Kobylińska** – finalistka Olimpiady Języka Francuskiego
- **Cezary Lasocki** – bardzo dobre wyniki w nauce (średnia ocen 5,4)
- **Filip Mudyna** – bardzo dobre wyniki w nauce (średnia ocen 7,0 w skali 7-stopniowej)
- **Karol Szczerbiński** – laureat Olimpiady Filozoficznej
- **Jakub Wójcik** – finalistą Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym (średnia ocen powyżej 5)

Nagrodę za wolontariat otrzymała

- **Agata Wierzchowisk** – organizacja akcji "Szlachetna Paczka".

HONOROWE CZŁONKOSTWO

Uchwałą Zarządu Stowarzyszenia Wychowanków Gimnazjum I Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie z dnia 4 października 2011 r. przyznano Panu

TOMASZOWI WARMUSOWI

tytuł

HONOROWEGO CZŁONKA STOWARZYSZENIA

Jest to najwyższy wyraz uznania za hojne i ustawiczne wspieranie inicjatyw podejmowanych przez nasze Stowarzyszenie, za które składamy serdeczne podziękowania.

Pan Tomasz Warmus jest synem kol. Mieczysława Warmusa, absolwenta naszej Szkoły z roku 1936, wybitnego naukowca. Od wielu lat p. Tomasz Warmus aktywnie uczestniczy we wszelkich przedsięwzięciach naszego Stowarzyszenia.

Serdecznie dziękujemy i gratulujemy.

LISTA LAUREATÓW I FINALISTÓW KONKURSÓW PRZEDMIOTOWYCH, OLIMPIAD W ROKU SZKOLNYM 2010/11

GIMNAZJUM

Lp	Nazwisko i imię ucznia	Konkurs, olimpiada	Finalista / laureat	Klasa	Imię i nazwisko nauczyciela
1	Bujanowicz Adam	konkurs gimnazjalny wiedzy biblijnej „hieronymus 2011”	finalista	3a	Marek Rymuza
2	Goryszewska Aleksandra	konkurs gimnazjalny wiedzy biblijnej „hieronymus 2011”	finalista	3a	Marek Rymuza
3	Potępa Ewa	konkurs interdyscyplinarny „w drodze ku mądrości”	finalista	3b	Ewa Gałek
4	Bieńkowski Filip	konkurs wiedzy obywatelskiej i ekonomicznej 2010/2011	laureat	3a	Maciej Chmielewski

5	Wykrętowicz Krzysztof	konkurs wiedzy obywatelskiej i ekonomicznej 2010/2011	finalista	3a	Maciej Chmielewski
6	Skory Anna	kuratoryjny konkurs biologiczny	laureat	3a	W.Wronowska / D. Błaszczak
7	Dąbrówka Michał	kuratoryjny konkurs chemiczny	laureat	3b	Marta Sulmińska
8	Skory Anna	kuratoryjny konkurs chemiczny	laureat	3a	Marta Sulmińska
9	Dulka Dariusz	kuratoryjny konkurs fizyczny	finalista	3b	Paulina Gregorczyk
10	Mazurek Marcin	kuratoryjny konkurs fizyczny	laureat	3a	Paulina Gregorczyk
11	Wienclaw Paweł	kuratoryjny konkurs fizyczny	finalista	3b	Paulina Gregorczyk
12	Niechciał Joanna	kuratoryjny konkurs geograficzny	laureat	3b	Konrad Jaskulski
13	Pieszczek Jakub	kuratoryjny konkurs geograficzny	finalista	2a	Konrad Jaskulski
14	Skoczek Katarzyna	kuratoryjny konkurs geograficzny	laureat	3b	Konrad Jaskulski
15	Wiśniewska Julia	kuratoryjny konkurs geograficzny	laureat	2a	Konrad Jaskulski
16	Mulczyk Łukasz	kuratoryjny konkurs historyczny	laureat	3a	Marcin Miros
17	Cichomski Stanisław	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3b	Iwona Mazur
18	Dąbrówka Michał	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3b	Iwona Mazur
19	Dulka Dariusz	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3b	Iwona Mazur
20	Niechciał Joanna	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3b	Iwona Mazur
21	Tran Thanh Thuy Trang	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3b	Iwona Mazur
22	Wyszyńska Marianna	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	2b	Iwona Mazur
23	Zienkiewicz Jakub	kuratoryjny konkurs matematyczny	finalista	3a	Anna Borkowska
24	Zaręba Anna	kuratoryjny konkurs polonistyczny	laureat	2b	Agata Werkowska
25	Pernach Jan	kuratoryjny konkurs polonistyczny	finalista	3a	Agata Werkowska

26	Anne Robert	olimpiada języka francuskiego	finalista	3b	Agata Lewulis
27	Dulka Dariusz	olimpiada matematyczna dla gimnazjalistów	laureat	3b	Iwona Mazur
28	Tran Thanh Thuy Trang	olimpiada matematyczna dla gimnazjalistów	laureat	3b	Iwona Mazur
29	Cichomski Stanisław	olimpiada matematyczna dla gimnazjalistów	laureat	3b	Iwona Mazur
30	Trang Hoang Son	olimpiada matematyczna dla gimnazjalistów	finalista	3a	Anna Borkowska
31	Potępa Ewa	olimpiada języka angielskiego	laureat	3b	M.Krężołek, D.Danielik-Kowalska
32	Mulczyk Łukasz	konkurs historyczny „losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”	laureat	9a	Marcin Miros
33	Strzałkowski Ignacy	konkurs historyczny „losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”	laureat	8b	Marcin Miros

LICEUM

Lp	Nazwisko i imię ucznia	Konkurs, olimpiada	Finalista / laureat	Klasa	Imię i nazwisko nauczyciela
1	Gajewski Piotr	olimpiada biologiczna	finalista	3B	Nella Lenart
2	Jasińska Agnieszka	olimpiada biologiczna	laureatka	3B	Nella Lenart
3	Rak Grzegorz	olimpiada chemiczna	laureat	2B	Krystyna Zapędowska
4	Jaśkiewicz Anna	olimpiada języka francuskiego	laureatka	1 ^{pre} -IB	Agata Lewulis
5	Kobylińska Aleksandra W.	olimpiada języka francuskiego	finalista	3C	Agata Lewulis
6	Kowalik Dagmara	olimpiada języka francuskiego	laureatka	3C	Agata Lewulis
7	Gąsowska Zuzanna	olimpiada literatury i języka polskiego	finalista	3E	Monika Kłosińska- -Duszczyk
8	Maliszewski Jan	XXIII olimpiada filozoficzna	laureat	3A	Ewa Gałek
9	Czerwiński Adam	XXXVII olimpiada geograficzna	finalista	3C	Grażyna Baranowska / Michał Lis
10	Rowińska Paulina	XXXVII olimpiada geograficzna	finalista	3A	Grażyna Baranowska / Michał Lis

11	Kumidor Robert	XXXVII olimpiada geograficzna	finalista	2C	Grażyna Baranowska / Michał Lis
12	Wołkowicz Ewa	XXXVII olimpiada geograficzna	finalista	2C	Grażyna Baranowska / Michał Lis
13	Pyzikiewicz Konrad	XXXVII olimpiada geograficzna	finalista	2C	Grażyna Baranowska / Michał Lis

MATURZYŚCI 2011

Klasa 3 A

rozszerzenie: matematyka-fizyka
wych. **Mirosława Kurkierewicz**

Gospodarek Katarzyna	Kurowski Adam	Ogrodnicki Piotr
Gregorczyk Michał	Lasocki Cezary	Pędzich Aleksandra
Grygorczuk Martyna	Łepkowska Katarzyna	Reroń Weronika
Gutenbaum Maciej	Maliszewski Jan	Stodolny Artur
Harbus Agnieszka	Mińkowska Monika	Tymińska Monika
Karasek Paweł	Miś Tomasz	Urbaniak Anna
Karczmarczyk Maciej	Mizerska Anna	Wojdółowicz Milena
Kijowski Antoni	Nadolny Marcin	Zalewski Bartłomiej
Książek Magdalena	Nowak Mateusz	Żyniewicz Aleksandra

Klasa 3 B

rozszerzenie: biologia-chemia
wych. **Bożena Praszczak**

Bąk Anna	Jasińska Agnieszka	Raipert Ksawery
Bracha Jan	Kajfasz Szczepan	Rydziński Martin
Chirzyńska Martyna	Łysik Olga	Staros Rafał
Czerwińska Magdalena	Mańdziuk Joanna	Tuszyńska Agata
Dubois Patrycja	Odolczyk Marta	Zabłocka Martyna
Gajewski Piotr	Omidi Kurosz Mahmud	Żabicka Sylwia
Głuszak Adam	Orlik Justyna	Żmijewski Piotr
Godlewski Artur	Perski Łukasz	
Jancewicz Iga	Pleban Weronika	

Klasa 3 C

rozszerzenie: matematyka-geografia

(klasa dwujęzyczna)

wych. **Katarzyna Tobolska**

Bartczak Karolina	Kowalik Dagmara	Sosnowska Diana
Buze Maciej	Kowalska Paulina	Stelmaszczyk Aleksander
Czerwiński Adam	Kraszewska Katarzyna	Suchodolska Magda
Gmurek Maciej	Lewczuk Anna	Szpakowska Barbara
Gołąb Michał	Łojarczyk Daria	Śnieżek Justyna
Grądział Michał	Mednis Klara	Wiącek Martyna
Karlikowska Joanna	Padamczyk Maciej	Więckowski Artur
Kobylińska Aleksandra Anna	Pędzich Łukasz	Zegadło Monika
Kobylińska Aleksandra Weronika	Porzycka Agnieszka	Ziembicka Patrycja
Kołodziejcki Michał	Przybyszewski Przemysław	

Klasa 3 D

rozszerzenie: matematyka-geografia-historia

wych. **Marta Koszowy**

Baran Tomasz	Karpińska Małgorzata	Modelski Juliusz
Braksator Aleksander	Kasztelewicz Klaudia	Mroz Aleksandra
Czyż Elżbieta	Klejnowski Jakub	Nguyen Chuong Filip
Feruś Klaudia	Koziak Agnieszka	Obuchowicz Inga
Gajewska Karolina	Koziel Ewelina	Piworowicz Ada
Gorczyca Izabela	Kozłowska Katarzyna	Salawa Urszula
Grządko Maciej	Krzyna Dagmara	Siennicka Katarzyna
Jacak Tomasz	Kuczyńska Paulina	Żyła Jakub
Janus Jolanta	Latoch Weronika	
Jeżowska Weronika	Marczak Agnieszka	

Klasa 3 E

rozszerzenie: polski-historia

wych. **Marcin Miros**

Biernat Aleksandra	Lorek Joanna	Szpora Areta
Budlewska Katarzyna	Mazur Anna	Tarasińska Maria
Budzińska Aleksandra	Misztela Anna	Węgiel Michał
Chęciński Maciej	Mrowiński Paweł	Wiszniewska Małgorzata
Chwiejczak Zuzanna	Nerło Joanna	Wiszniowski Rafał
Gąsowska Zuzanna	Odrobińska Barbara	Wójcik Jakub
Grochowski Marcin	Pawłowska Zofia	Zawadzki Dyzma
Hirsz Jakub	Pieniak Arleta	Zielińska Karolina
Jabłońska Eliza	Siniłło Natalia	Zieliński Hubert
Kunicka Dorota	Skórzyński Aleksander	
Kwiatkowska Monika	Szczerbiński Karol	

Klasa 3 IB

matura międzynarodowa
wych. **Magda Lipska**

Cetnar Kalina

Czarny Agnieszka

Duda Marika

Dzięcioł Dominika

Faruga Anastazja

Iwińska Katarzyna

Karska Kamila

Łągowska Katarzyna

Łazowski Zachary

Malczak Adam

Materska Joanna

Mudyna Filip

Pancewicz Kacper

Patejuk Agata

Piszczelska Klaudia

Sagan Krzysztof

Słowińska Aleksandra

Stępniewska Malwina

Świątek Aleksander

Tomasik Anna

Tracz Aleksander

Wiatrak Juliusz

Wierzchowisk Agata

Zagroba Piotr

Życka Anita

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Dnia 12 lutego 2011 r. zmarł nasz Kolega,
Absolwent Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie (r. mat. 1952)

Ś.P.

ANDRZEJ KŁOPOTOWSKI

"Kłopot"

Absolwent Politechniki Warszawskiej i Uniwersytetu w Harvardzie (USA).
Ekspert i Dyrektor ONZ na Dalekim Wschodzie i w Afryce Równikowej.
Sportowiec, rekordzista i mistrz Polski w pływaniu, medalista Uniwersjad
w Paryżu, Turynie i Moskwie, finalista Igrzysk Olimpijskich w Rzymie.
Wędkarz, myśliwy, przyjaciel Mazur i miłośnik Puszczy Piskiej.

Żegnamy Cię Andrzej

Pożegnanie Andrzeja Kłopotowskiego

wyłoszone przez Wojciecha Kassa
w kościele w Karwiku w dniu 16 lutego 2011 r.

„Poznałam Go, jak wspominałam, w latach szkolnych, w czasie wzmózonych zainteresowań basenem. Andrzej, uczeń Batorego, był mistrzem Polski w stylu klasycznym, moje osiągnięcia w tej mierze zamykały się w skali co najwyżej – gminy... Ale istniała cała otoczka owego pływania: nasza paczka z Legii, treningi wczesnym rankiem, a później długie godziny polegiwania na „własnym” skrawku wydeptanej trawy pod siatką. A do owej paczki należeli i Agnieszka Osiecka, i Ela Czyżewska, i Maja Wachowiak, i obie siostry Wahl, i kilku chłopców, jak Andrzej uczniów Batorego, także mistrzów Polski. W cawlu, grzbiecie... Nazywano ich czterema muszkieterami z Batorego...

Dziewczyny chodziły do różnych szkół. Zrywałyśmy się z lekcji, kiedy to tylko było możliwe, żeby polecieć na ten wydeptany kawałek spalonej słońcem trawy. Na treningi, wyjazdy, na zawody...

Potem drogi nasze rozeszły się, każdy poszedł, by nie powiedzieć – popłynął – w swoją stronę.

Andrzej wyładował na Uniwersytecie Harvarda. Został wielkim specem. Porwała Go ONZ. Doradzał szefom państw w różnych krajach, jak skutecznie usprawnić zacofaną gospodarkę. Jako fachowiec był mile widziany wszędzie tam, gdzie się źle działo. Zaproponował swoje usługi – wiedzę i doświadczenie – Polsce, jej ekipom rządzącym. Ale tu Andrzeja nie potrzebowano. Więc jeździł do Afryki...

Wreszcie wrócił do Polski na dobre i z dala od jej centrum z kilkoma znajomymi z okolic Pizy wymyślił swój chleb. Pomysł był interesujący. Mazury są regionem stosunkowo mało skażonym. A więc Andrzej i jego wspólnicy wymyślili sianie na własnych polach zbóż, mielenie ich we własnym młynie, a następnie wypiek rozmaitych zdrowych, ekologicznych gatunków pieczywa i jego dystrybucję w całym regionie. Pomysł znakomity.

To taki ciekawy polski los, jeden – moim zdaniem – z ciekawszych, z jakimi się zetknęłam w ostatnich latach. Od Harvarda do Karwika!”

Książka Kiry Gałczyńskiej „Nie wróć tu nigdy czyli pożegnanie z Mazurami”, z której odczytałem szkic do portretu Andrzeja Kłopotowskiego, ukazała się w pół roku po tym jak, kiedy to po jej autorce objąłem opiekę nad muzeum K.I. Gałczyńskiego. Wówczas to karierę sportową i zawodową Andrzej miał już za sobą. W tym sensie był już dla mnie kimś ze słownika, z encyklopedii, kimś kogo spowija legenda wspinających sportowych osiągnięć oraz zawodowych dokonań.

Kiedy zobaczyłem Go po raz pierwszy, może drugi, a może trzeci, z było to w Praniu, a może w Karwicy, u siostry Wandy, a może w Kadzidłowie u Danuty i Krzysztofa, wiedziałem, że spotykam kogoś wyjątkowego, kogo pojawienie wzbudza ciekawość i uwagę. Był światowcem na Mazurach i człowiekiem z Mazur, kiedy bywał w świecie, typem – powiedziałbym – ambasadorskim lub senatorskim, oczywiście w tym tradycyjnym modelu kultury, który na jego oczach odchodził do przeszłości.

Człowiek wewnętrzny zawsze pozostanie dla nas tajemnicą. Jego wnętrze pozostaje samotne i niedostępne. Wszelkie miary jego poznawalności są zawodne. Możemy zbliżyć się do drugiego człowieka tylko w takim stopniu, w jakim pozwoli nam na to on sam. Dlatego każdy z nas tutaj obecnych ma „swojego” Andrzeja, własne widzenie jego osoby, własną pamięć o niej.

Kim pozostanie we mnie Andrzej Kłopotowski? Jaki kontur, jaki obrys ludzki pozostał po sobie? Jaśniał tym rzadkim rodzajem szlachetności, dobra i wyrozumiałości. Były to przymioty jego charakteru, a jednocześnie etosu inteligentnej formacji, z którego się wywodził, który za nim stał i który on sam starał się przekazywać innym. A pośród nich były to – w najlepszych znaczeniach tych słów – prawość i przyzwoitość, które się posiada albo z wielkim trudem nabywa.

Nosił w sobie wielkie uspokojenie i wyciszenie oraz ciekawość drugiego człowieka, którego umiał wysłuchać i doradzić.

Nie wywyższał się nad innych, wręcz przeciwnie, potrafił skracać dystans i czynił wszystko aby inni w jego towarzystwie czuli się swobodnie, czuli się sobą. Biło od niego ludzkie ciepło. Namawialiśmy go, żeby kandydował na burmistrza, ale odmówił. Wolał być z ludźmi, słuchać ich, rozmawiać, niż nimi rządzić, sterować i traktować instrumentalnie.

Był skromny i nie odmawiał pomocy, jeśli taka była w granicach jego możliwości. To dzięki jego wstawiennictwu Stowarzyszenie Leśniczówka Pranie została dofinansowana dużą kwotą przez bardzo znaną firmę telekomunikacyjną. Kiedy chciałem wyróżnić go i podziękować mu publicznie, dał do zrozumienia, że byłoby to niestosowne.

Jego spokój i opanowanie w dziwny sposób udzielały się rozmówcom. Jego klasa bycia, jego kindersztuba uświetniały innych. Posiadał wielką kulturę osobistą. Zapamiętam go jako starszego, jesiennego pana, który celebrował codzienność i niespieszność.

Przy Andrzeju Kłopotowskim czułem się bezpiecznie i czułem się lepszym.

W Lapidarium VI Ryszarda Kapuścińskiego czytam taki oto ustęp: "Koniec sierpnia 2004. Kilka dni we wsi mazurskiej Żelwagi. Zwraca uwagę zupełna obojętność, niewiedza i brak chęci, aby trochę tej wiedzy osiąść – wiedzy o wielkim świecie polskim i zagranicznym. Ludzie nie są ciekawi tego, co dzieje się poza granicami ich wsi czy miasteczka. Pytani – wzruszają ramionami, tamto ich nie obchodzi, nie interesuje. A ci nieliczni, do których owe wieści jakoś tam docierają? Słuchają ich, ale jakby to były sygnały z innych, odległych planet, z obcego, niewyobrażalnego kosmosu".

Niezbyt pochlebna wizytówkę R. Kapuściński wystawił mazurskiej wiosce. W Karwiku Andrzej Kłopotowski był żywym wcieleniem tej wiedzy o świecie polskim i zagranicznym i chętnie się nią dzielił nie tylko z mieszkańcami Karwika. Bez mała od ćwierć wieku żył w tej wiosce robiąc dobrą, pozytywistyczną robotę, w zażyłości z jej mieszkańcami, których troski, problemy i potrzeby dobrze poznał i rozumiał. A oni podobnie jak ja, czuli się przy nim pewniej i bezpieczniej. Czuli się lepszymi.

Dnia 16 lutego 2011 r. zmarł nasz Kolega

Ś.P.

LESŁAW SOCHANIEWICZ

Inżynier budowy okrętów, Lwowianin

Wieloletni skarbnik i członek Zarządu naszego Stowarzyszenia.
Bardzo oddany sprawie integracji środowiska Goldmaniaków.

Żegnamy Kolegę Lesława

Dnia 19 października 2011 r. zmarł nasz Kolega,
Absolwent Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie (r. mat. 1949)

Ś.P.

WŁODZIMIERZ BREITER

Inżynier elektryk

Wieloletni wiceprezes i członek Zarządu naszego Stowarzyszenia.
Bardzo aktywnie zaangażowany w organizację zjazdów wychowanków.
Reprezentant Szkoły w pływaniu (mistrz Warszawy w stylu motylkowym, 1947).
Założyciel i członek Reprezentacyjnego Chóru Związku Harcerstwa Polskiego.

Żegnamy Kolegę i Przyjaciela

KOMUNIKATY ORGANIZACYJNE

Koleżanki i Koledzy – Członkowie Stowarzyszenia!

Przypominamy, że składki członkowskie wynoszą:

- od osób pracujących – 40 zł rocznie
- od studentów i emerytów – 20 zł rocznie.

Prosimy o uregulowanie składek – jest to warunkiem otrzymywania *Głosu Batorówków*.

* * *

Dyżury Członków Zarządu pełnione są w każdy pierwszy wtorek miesiąca w godz. 18⁰⁰ - 19⁰⁰ w sali 27 w gmachu Szkoły (oprócz ferii i wakacji). Składki można opłacać podczas dyżurów lub na konto: Stowarzyszenie Wychowanków Gimnazjum i Liceum im. Stefana Batorego

00-459 Warszawa, ul. Myśliwiecka 6

Nr konta 76 1020 1156 0000 7102 0070 1755

* * *

Podczas dyżurów można nabyć monografię Szkoły „Pochodem idziemy...” z suplementem, krawaty, apaszki, koszulki oraz inne pamiątki zjazdowe. Można je również nabyć w czytelnicy szkolnej codziennie w godz. 9⁰⁰-14⁰⁰.

* * *

Zapraszamy na spotkania koleżeńskie w Szkole:

- OPŁATEK - 16 grudnia 2011 r. (piątek) godz. 18⁰⁰
- JAJECZKO - 30 marca 2012 r. (piątek) godz. 18⁰⁰

* * *

Wszelkie informacje dotyczące Stowarzyszenia znajdziecie na stronie **szkola.www.batory.edu.pl** lub informacji udziela kol. Małgorzata Sobczyk-Makowska tel. 022-851-12-04, **e-mail: sobmak@wp.pl**

Uroczystość poprowadził wicedyrektor Szkoły Maciej Chmielewski

Maturzyści-Jubilaci – rocznik matury 1961

Ślubowanie klas pierwszych

W imieniu Jubilatów podziękowania złożył kol. Tomasz Ernst (mat. 1961)

Wręczenie Piotrowi Gajewskiemu (mat. 2011) stypendium ufundowanego przez prof. Krzysztofa Filipiaka (mat. 1991)

Autorzy zdjęć:
Bartłomiej Pograniczny,
Marzena Zarzycka

*Wszystkim Członkom i Sympatykom
najlepsze życzenia spokojnych
Świąt Bożego Narodzenia
i wszelkiej pomyślności
w Nowym Roku 2012*

składa

Zarząd Stowarzyszenia Wychowanków

